**शंवस्** *n.* Kraft, Übermacht. *Instr.* mit Macht, stark, sehr.
**शंवसान** übermächtig, kraftthätig.
**शंवसावन्त्** *u.* **शंवसिन्** machtvoll.
**शंवसी** *f. dass.*
**शंवाग्नि** *m.* Leichenfeuer.
**शंवान्न** *n.* Totenspeise.
**शंविष्ठ** (*Superl.*) mächtigst.
**शंवीर** mächtig.
**शंव्य** *n.* Leichenbegängnis.
**शंश्, शंशति** springen.
**शंशं** *m.* Hase (*auch im Monde gesehen*).
**शंशक** *m.* Häschen.
**शंशकविषाण** *n.* Hasenhorn (= *Unding*).
**शंशधर** *m.* der Mond (*eig.* Hasenträger).
**शंशबिन्दु** *m. N. eines Fürsten.*
**शंशभृत्** *m.* = **शंशधर**.
**शंशय** unerschöpflich, unversieglich.
**शंशयान** *s.* 2. **शी**.
**शंशयु** Hasen begehrend *o.* verfolgend.
**शंशलक्षण** *m.* der Mond (*eig.* der mit dem Hasenzeichen).
**शंशलक्ष्मन्** *n.* das Hasenzeichen; *m.* = *vor.*
**शंशलाञ्छन** *m.* = *vor. m.*
**शंशविषाण** *n.* = **शंशकविषाण**.
**शंशशृङ्ग** *n. dass.*
**शंशाङ्क** *m.* = **शंशलक्षण**.
**शंशाङ्कलेखा** *f.* die Mondscheibe.
**शंशाङ्कवदना** *f.* eine Mondantlitzige.
**शंशिकला** *f.* Mondsichel, Mond.
**शंशिन्** *m.* der Mond (der Hasenbehaftete).
**शंशिप्रभ** mondähnlich.
**शंशिमुखी** *f.* eine Mondantlitzige.
**शंशिलेखा** *f.* Mondsichel.
**शंशिवदना** *f.* = **शंशिमुखी**.
**शंशिशेखर** *m.* Çiva (der mit dem Monddiadem).
**शंशीयंस्** (*Compar.*) häufiger, zahlreicher.
**शंश्वच्** *s.* **श्वञ्च्**.
**शंश्वत्** *s.* **शंश्वन्त्**.
**शंश्वत्तम** *Superl. zu dems.*
**शंश्वधा** *Adv.* immer wieder.
**शंश्वन्त्**, *f.* **शंश्वती** (**शंश्वती**) stets wiederkehrend, sich wiederholend, fortlaufend, beständig, zahlreich, alljeder. *n.* **शंश्वत्** *adv.* immer wieder, fort und fort, stets (*Superl.* **शंश्वत्तमम**); alsbald, darauf.
**शंष्कुलि** *u.* **°ली** *f.* Gehörgang; *auch* ein best. Backwerk.
**शंष्प** *n.* junges Gras.
**शंष्पवन्त्** junges Gras enthaltend.
**शंष्प्य** grasig.
**शंस्, शंसति, शंस्ति** *u.* **शास्ति** schneiden, schlachten; *p.p.* **शंस्त**. **वि** *dass.*, zerschneiden, zerlegen.
**शंसन** *n.*, **शंसा** *f.* Schlachtung.
1. **शंस्त** (*s.* **शंस्**) *n.* Lob, Preis.
2. **शंस्त** *s.* **शंस्**.
3. **शंस्त** *s.* **शास्**.
4. **शंस्त** *n.* Art Gürtel.
**शंस्तर्** *m.* Zerschneider, Schlächter.
**शंस्ति** *f.* Preis, Lob; Lobsänger.
1. **शंस्त्र** *n.* Anruf, Lob (*r.*).
2. **शंस्त्र** *n.* Messer, Dolch (*auch f.* **शंस्त्री** *u.* **शंस्त्रिका**); Schwert, Waffe.
**शंस्त्रकलि** *m.* Schwert- *o.* Zweikampf.
**शंस्त्रन्यास** *m.* Waffenstillstand (*eig.* -niederlegung).
**शंस्त्रपत्त्र** *n.* Messer- *o.* Schwertklinge.
**शंस्त्रपद** *n.* Messerschnitt (*eig.* -spur).
**शंस्त्रपाणि** *u.* **°पाणिन्** eine Waffe in der Hand haltend, bewaffnet.
**शंस्त्रभृत्** ein Schwert tragend; *m.* Krieger.
**शंस्त्रवन्त्** mit einem Schwerte bewaffnet.
**शंस्त्रिका** *u.* **शंस्त्री** *s.* 2. **शंस्त्र**.
**शंस्त्रिन्** = **शंस्त्रवन्त्**.
**शंस्मन्** *n.* Lob, Preis.
**शंस्य** zu recitieren (*r.*); zu loben, zu preisen. *n.* Recitation.
**शा, शिशाति, शिंशीते, शंशति** (—°) schärfen, wetzen, stärken, erregen, fördern; verhelfen zu, beschenken mit (*Acc. der Pers.*; *Instr., Dat. o. Gen. der S.*). *p.p.* **शात** geschärft, gewetzt, dünn; **शित** *dass.*, erregt, gestärkt, bewirtet. **आ** verhelfen zu (*Loc.*). **नि** wetzen, schärfen (*Med.* für sich), darbringen, bewirken; hinlegen, hinbreiten. *p.p.* **निशात** geschärft; **निशित** *dass.*, dargebracht, be-